1

Голова його заполонена спогадами.
(Вічне перемелювання однієї істини:
гримаси підлості,підлість підлості,
підлість підлості підлості).
Хтиво показує старечим ротом :
те, що було 1968 року нової ери
віддзеркалює,ніби в мертвій воді,
події 1968 року перед Христом.
Рухається, зазираючи в брезклу воду.
Підійшов побачив збагнув
збагнув підійшов побачив.
Все вже збагнуте,
підійшов побачив,
ні греця не збагнуть.
Але — стверджуватися :
утверджування покійника,
реанімація на рівні народження,
демократія цвинтаря.
Очей — не треба.
Ніг — не треба.
Рук — не треба.
Зусилля — зайві.
Зайва голова
на рудиментарних плечах.
Цар природи, вінець її,
більшає, отже, маліє.

2

Проминання — цілюще.
Одужання — самовтратою.
Дозрівання — знищенням,

Вивершення — божевіллям.
Композиція багатьох голов,
поставлених одна на одну

(перша спить,
друга спить,
третя — спить,
четверта, п'ята —
до нескінченності! —
спить)

Верхня пантрує сон.

3

Кинеш камінь —
розходяться рівні кола.
Ловиш кола —
тоді вони знов збігаються,
утворюють подобу
стисненої пружини.
Виймаєш камінь —
чорніє дірка сама.